

[Elisabeth Krog]

dog indeholder en række ændringer og forbedringer, både hvad angår de specielle handels- og råvareordninger og den overordnede udviklingspolitik.

Som en nydannelse har man et afsnit om udvikling af landbrug og bevarelse af naturressourcer. Det sigter på at skabe en øget fødevarselvforsyning og forsyningsikkerhed ved økonomisk og fagligt samarbejde og planlægning, og det er både vedrørende produktion og afsætning, altså drift.

Problemet med markedsforstyrrelser som følge af en direkte fødevarerbistand søger man at imødegå ved, at konventionen sikrer, at de leverede fødevarer ved salg får en pris, som ikke forstyrrer det nationale og lokale marked. Det anser jeg for vigtigt.

Afsnittet om bekæmpelse af tørke og ørkendannelse, jorderosion osv. ved en bedre styring af vandressourcer og f.eks. afskovning og den slags er også en nyskabelse.

Det beløb, der er til rådighed for ordningen til stabilisering af AVS-staternes indtægter ved eksport af en række råvarer inden for det såkaldte Stabexsystem, er næsten fordoblet. Dette beløb er nu forhøjet fra 4.385 mill. kr. til 7.375 mill. kr., og dette afsnit omkring Stabexsystemet indeholder desuden en række praktiske lettelser og forbedringer af ordningen.

Endelig er der afsnittet om investering og kapitalbevægelser og tjenesteydelser, som i forhold til Lomé II er strammet op og gjort mere præcist.

På investeringsområdet erkender parterne betydningen af private investeringer og af at give investorerne en rimelig behandling og sikkerhed for deres investeringer, hvorfor man her bekræfter betydningen af, at der i fælles interesse indgås tosidede aftaler mellem AVS-landene og EF-landene om investeringsbeskyttelse og -fremme.

Det har været nævnt, at for den kommende 5 års periode er beløbet ca. 60 mia kr., og jeg vil gerne i anledning af den beklagelse, fru Helle Degn fremførte over de faldende tilskud, lige minde om, at EF yder i gennemsnit 0,5 pct. af sit bruttonationalprodukt, mens mange andre stater, f.eks. Sovjetblokken, kun yder sådan noget som 0,19 pct. til denne hjælp.

Det konservative folkeparti kan derfor ratificere ordningen.

Jens Peter Jensen (V):

Hr. formand. Som dagen hidtil er forløbet med international orientering af tingets medlemmer, finder jeg det næppe hensigtsmæssigt at oplæse de 540 sider. Jeg har tillid til de bemærkninger, udenrigsministeren har gjort ved fremsættelsen af dette forslag, og venstre kan acceptere det fremsatte forslag og vil anbefale, at vi stemmer og vedtager folketingsbeslutningen.

Riishøj (SF):

På u-landsrådets møde i går sagde udenrigsministeren, at dansk u-landspolitik skal være rensset for politiske hensyn. Det lyder som en absurd påstand, og påstanden bliver ikke bedre, når man nu har ratifikation af Lomé III til behandling i folketinget. Da Loméaftalen blev vedtaget i 1975, blev der stillet forventninger til aftalen om, at den i det mindste kunne bringe noget nyt i forholdet mellem u- og i-lande. Det afspejledes også i SFs stemmeafgivning i 1975. Flertallet i gruppen undlod at stemme, og tre medlemmer stemte for aftalen, men udviklingen siden har vist, at aftalen ikke har levet op til forventningerne. Jeg skal kort nævne de punkter, der begrunder, at SF fortsat vender sig imod denne aftale.

For det første har AVS-landene, som omfattes af aftalen i perioden, siden Lomé blev indgået, tabt markedsandele i EF, endda meget markant. Det er også sket til en række andre verdensgrupperinger, først og fremmest til ASEAN-landene og til OPEC. Aftalerne har altså ikke formået at vende udviklingen i Afrika på nogen som helst måde. Tværtimod er AVS-landenes handelsunderskud med EF specielt i de allerseneeste år vokset endda meget drastisk. Investeringerne fra EF-landene i Afrika er ligeledes faldet drastisk og har vendt sig til mere profitgivende områder i verden. Det kan også forventes, at AVS-landenes situation efter Spaniens og Portugals optagelse i EF bliver yderligere forværret, fordi AVS-landenes produkter i nogen grad konkurrerer netop med Spaniens og Portugals afsætning til EF. Desuden skal det nævnes, at EF-bistanden kun svarer til blot 3 pct. af AVS-landenes eksport og STABEX-ordningen kun til 1 pct. af eksporten. Essensen i Loméaftalerne er jo i virkelighe-